

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1-a)

organizarea socialistă a muncii și la ajutarea sa treacă, de la această formă simplă, la forma superioară, gospodăria colectivă.

Faptele ne-au arătat că de la început a fost această orientare a partidului. Cea mai mare parte a țărânilor a trecut prin școala întovășirilor, acolo s-a convins de avantajele agriculturii socialiste mecanizate și a înțeles apoi pasul mai departe la gospodăria colectivă.

Este bine să se știe, tovarăși, că victoria de astăzi a țărânilor colectivizați nu a fost o victorie simplă, ci o victorie obținută în luptă cu toate forțele reacției, cu toate forțele care se opuneau la trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria colectivă.

La plenara din martie 1949, deviatorii nu s-au opus în mod deschis politic partidului, au fost țărâni, dar în practică, timp de 4 ani de zile au împiedicat aplicarea acestei politici. Asumându-și poziția anti-partinică, ei jonglau cu o frazeologie revoluționară, care la prima vedere părea radicală, dar care nu făcea să batem pasul pe loc; preluau ca în construcția socialistă la sate trebuie să folosim numai forma superioară, gospodăria colectivă, ca folosirea unor forme inferioare ar fi o abateră de la marxism-leninism, încercând prin aceasta să intimideze cadrele de partid. Ei au reușit să creeze nu puțin confuzii, să înșele un timp buna credință a unor activiști de partid și de stat devotați partidului și poporului. Nu tuturor le era clar că această este o linie provocatoare, dogmatică, care nu ține seama de realitate, de faptul că pentru milioane de țărâni muncitori și foarte greu să treacă de la gospodăria individuală la gospodăria colectivă. Se lăuda că la noi în țară avem numai forma superioară de cooperativă socialistă în agricultură. Dar cîte gospodării colective avem? Pînă la sfîrșitul anului 1952 sectorul colectivizat nu cuprindea decît 165.000 de familii cu 663.000 oameni.

În promovarea politicii antipartinic, grupul fracționist începea să folosească din ce în ce mai mult mijloace de propagandă asupra țărânilor, de înalcarea grosolană a liberului consimțămînt, care au dus la alianța alianțelor muncitorești-țărânești.

Politica aventuristă a deviatorilor s-a manifestat cu tărie în domeniul formării fondului central de produse agricole al statului. În perioada cînd mai existau cotele obligatorii, ei au înalcătat grosolan principiul co-interesării materiale a țărânilor, fixau prețuri la cote și la achiziții care nu acoperau nici cheltuielile de muncă ale producătorilor, nu voiau să înalcă seama dacă în unele zone s-au obținut recolte slabe din cauza calamităților naturale. Au mers cu impunerea planului de cultură pînă la gospodăria individuală la micul producător. Nu este de mirare că în asemenea condiții, unii producători agricoli nu mai aveau interes să cultive pămîntul, ceea ce a contribuit ca unora să fim nevoiți să importăm grâu.

Cîcînd în picioroase politica partidului, de întărire a alianței muncitorești-țărânești, grupul fracționist a recurs impropriu la țărâni, la mijloace represive, condamnate cu toată hotărîrea de partid.

Nu mai după ce au fost înalcătați deviatorii din conducerea partidului și din funcțiile de răspundere pe linie de stat, s-a putut înalcăta politica justă a partidului de co-interesare materială a țărânilor la sporirea producției agricole. Încă în august 1953 partidul și guvernul au trecut la aplicarea indicărilor înțelepte ale tovarășului Gheorghiu-Dej de a pune, la baza relațiilor comerciale între stat și țărîni, contracte care să înalcă seama de interese reciproce ale țărânilor și ale statului. În decembrie 1956 cotele au fost desființate, s-a generalizat sistemul contractelor încheiate prin bună învoială, între stat și țărîni, care are astfel un cumpărător sigur, la prețuri ferme și avantajoase.

În ce privește gospodăriile de stat, elementele fracționiste înceau pe linia compromiterii și desființării lor, creîndu-le nemulțumiri materiale și financiare în activitatea de pro-

ducție, pentru a putea spune apoi, că statul ar fi „prost gospodar”.

Acum nu este mai clar ca ori cînd cite daune a adus grupul antipartinic masei țărânești, întregului popor, statului democratic-popular.

Trebuie să vă spunem că nu a fost ușor de înalcătat această stare de lucruri, cu toate că elementele fracționiste aveau un nivel teoretic foarte redus și slabă capacitate organizatorică, nu cunoșteau țărînimca, problemele agriculturii și partipartinicității țărîni noastre. Nu trebuie uitat că ei aveau o oarecare autoritate de vechi activiști, trecuți drept lideri, pe baza unei false aureole create în timpul ilegalității în mod artificial, care nu corespundea cu inexistența lor merite în mișcarea revoluționară.

De aceea demascarea lor a mers foarte greu. Își amintesc foarte bine tovarășii din conducerea partidului că lupta grea au trebuit să ducă patru ani de zile. Numai la cîte seîdine interminabile au luat parte!

Nu putem să nu subliniem cu această ocazie că tovarășii Gheorghiu-Dej și revine meritul principal al acestor elemente contrarevoluționare au fost demascate și înalcătate. Dinlăsat a dus în acest scop o luptă perseverentă, principială, plină de tact și avînd grijă de a asigura unitatea partidului.

Nu mai după înalcătura grupului antipartinic s-a putut trece la formarea de întovășiri agricole, care au luat repede o mare amploare. Într-un singur an — în 1952 au intrat în întovășiri 84.000 de familii cu 188.000 de oameni, ajungîndu-se în 1958 la 1.400.000 de familii, de trei ori mai multe decît erau în acel moment în gospodăriile colective, și numărul lor a continuat să crească pînă la 1.767.000 de familii în 1959.

Grupul antipartinic pretindea că dacă vom crea întovășiri, țărîni vor fugi din gospodării colective în aceste forme inferioare. Masele țărânești au dovedit, ele înșele, că de neînțeleptă erau asemenea afirmații. Pe măsură ce s-au convins din experiența gospodăriilor colective, și din experiența gospodăriilor colective frunțate de avantajele agriculturii socialiste, țărîni tovarășii au trecut la gospodăriile colective, la început în număr mai restrîns, dar apoi tendința de transformare a întovășirilor în gospodării colective a devenit o largă mișcare de masă.

Era și neîntrec să se întimplă altfel, căci lesile dezvoltării societății conduc la trecerea de la forme superioare la cele inferioare și invers, de la forme inferioare la forme superioare. Viața a dovedit, într-un timp foarte scurt, justiciile deplină a celor spuse de tovarășii Gheorghiu-Dej în Raportul la Congresul al III-lea al partidului, cu privire la desființarea procesului unic, neîntrecrupt, de transformare a întovășirilor în gospodării colective, de unire a gospodăriilor colective mici în gospodării mai mari, de întărire economică a gospodăriilor colective, proces care a dus la terminarea colectivizării.

Începînd de pe la sfîrșitul anului 1958 și mai ales din 1959, orientarea țărînilor spre gospodăria colectivă a căpătat din ce în ce mai mult un caracter de masă, iar în lunile de după plenara din vara anului trecut, ritmul colectivizării a fost mereu mai rapid, pentru că — așa cum am mai spus — majoritatea țărînilor a trecut prin școala întovășirilor, iar gospodăriile colective frunțate au exercitat o imensă forță de atracție asupra întregii țărînimii.

Astăzi, în lumina experienței pe care o avem, putem spune

rînilor colectiviste, organizatori activi, pe baze științifice, al producției noastre agricole.

Răspunzînd chemării partidului, mil de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, însuși țărîni de spirit patriotic și pătrunși de adevărata lor menire, lucrează acum în gospodăriile colective, li ajută pe colectivisti în aplicarea metodelor agrozootehnice înalcitate, în organizarea rațională a producției, contribuînd cu toată capacitatea lor la creșterea producției agricole, la dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor colective, la ridicarea întregii agriculturii și întărirea patriei noastre socialiste.

La rîndul lor colectivisti, care văd în activitatea neobosită a specialiștilor un sprijin deosebit de important la dezvoltarea gospodăriei, li însoțesc cu dragoste și li creează condiții de muncă și de trai corespunzătoare.

Avem deplina convingere că inginerii agronomi, zootehnicieni, medicii veterinari, horticultorii, mecanizatorii vor răspunde cu cînte încredere partidului, guvernului, țărînilor colectiviste, punîndu-și toate cunoștințele și înalcătura putere de muncă în slujba mișcării cauze de ridicare la un nivel merou mai înalt la agriculturii noastre socialiste.

O dată cu măsurile pentru o mai bună repartizare și folosire a cadrelor de specialiști în agricultură — după cum s-a arătat — este necesară o temelnică îmbunătățire a învățămîntului agricol de toate gradele, care să asigure creșterea numărului de cadre, înalcătura lor cu bogate cunoștințe de specialitate, corespunzător nevoilor agriculturii socialiste.

În legătură cu aceasta trebuie subliniat în mod deosebit importanța pe care o are în cadrul măsurilor de îmbunătățire a învățămîntului agricol legarea lui tot mai strîns de practică și experiența înalcitate din mîile unități de producție ale agriculturii socialiste, organizarea temelnică a pregătirii teoretice și a practicii în producție a studenților și elevilor.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă are o importanță deosebită pentru ridicarea nivelului de cunoștințe de specialiști la întregii țărîni colectiviste, ceea ce va influența temelnic dezvoltarea producției agricole vegetale și animale.

Nu mai în acest fel se vor putea rezolva problemele mari și complexe ce stau în fața agriculturii noastre socialiste.

Tovarăși,

Terminarea colectivizării agriculturii este rodul alianței de neîntrecrupt între clasa muncitoare și țărînimca muncitoare, alianță furtă și cîntă în lupta pentru pămînt, libertate și socialism. O dată cu aceasta „în Republica Populară Romîna — așa cum se arată în raportul prezentat — socialismul a înalcătat definitiv la oră și sate”. Se deschide marea perspectivă pentru un nou și puternic avînt creator al poporului muncitor care, însuși țărîni de spirit patriotic, este hotărît să înalcă tot mai sus edificii socialismului în patria noastră.

Clasa muncitoare, țărînimca colectiviste, intelectualitatea sînt tot mai strîns unite în jurul glorioșului nostru partid, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășii Gheorghiu-Dej, care rezolvă în spiritul marxism-leninismului problemele dezvoltării construcției socialiste și creării premiselor pentru trecerea treptată la comunism.

Votăm cu toată încrederea adoptarea Raportului prezentat de tovarășii Gheorghiu-Dej și a proiectului de lege supus Marii Adunări Naționale.

(Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. 1-a)

Însuși justiciile politice partidului, demonstrează faptul că ea a fost înalcătată, îmbrățișată și urmată cu încredere de întreaga țărînimca, care s-a pronunțat hotărît pentru calea socialiste — calea bunăstării și fericirii. Așa cum a arătat tovarășii Gheorghiu-Dej în Raportul său, în R. P. Romîna socialismul a înalcătat definitiv la oră și sate, sperînd pentru totdeauna speranțele celor care se mai mîngiau cu ideea că „țărînimca din România e refractară socialismului”. Numai niște oameni care au pierdut cu totul simțul realității își puteau închipui că țărîni sînt refractari progresului, bunăstării și fericirii. Chiar în 1957, cînd Dobrogea a devenit prima regiune colectivizată a țării, „vociile” din strălucite ale dușmanilor socialismului se hrăneau încă sceptice pe privire la perspectivele socialismului în satele noastre, consolidu-se cu aicala „du o floare nu se face primăvară”. O „floare însă vestită primăvară, și dacă vîntul este îngrijit cu atenție și dragoste de un grădinar priceput, răsar apoi multe flori. Așa s-a întîmplat și în satele noastre, care trăiesc acum din plin primăvara socialismului victorios.

Propunerile cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej — și supuse dezbaterii sesiunii — referitoare la reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător noii etape de dezvoltare la distribuția cadrelor de specialiști în agricultură și îmbunătățirea învățămîntului agricol, sînt în evidență încă o dată că puterea caracterului creator al politicii partidului nostru, faptul că ea în permanentă seama de cerințele noi ridicate de viață.

Principala calitate a noii concepții în orientarea și îndrumarea producției agricole constă în aceea că se asigură o conducere științifică, competentă și unitară, a întregii agriculturii, înalcătura astfel practice birocratice ale formelor organizatorice vechi, mobilizînd la elaborarea măsurilor pentru ridicarea nivelului agriculturii forțele cele mai capabile și experimentate și în special cadrele legate nemîncînt de producție.

Avem convingerea că adoptarea de către Marea Adunare Națională și aplicarea în viață a legii pentru reorganizarea conducerii agriculturii, vor da roade din plin, deslîndu-nol posibilități de valorificare a nîrilor rezerve ale agriculturii noastre socialiste, de creștere rapidă a producției agricole, în vederea aprovizionării industriei cu materii prime și a populației cu produse agro-alimentare. Colectivisti, mecanizatori, specialiști și oamenii de știință, toți lăderii din agricultură, vor simți mai îndepărtate apînjile și îndrumările competente ale noilor organe de conducere agricole, ale Consiliului Superior al Agriculturii și comisiilor agricole regionale și raionale.

Experiența acumulată de Partidul Muncitoresc Român în procesul de transformare socialistă a agriculturii, confirmă justiciile acestor generali valabile ale învățămîntului marxist-leninist și, totodată, constituie o contribuție la îmbogățirea tezaurului teoretic și practic al marilor comunisti a țărîni colectiviste, al mișcărilor comuniste și muncitorești internaționale.

La elaborarea tuturor măsurilor importante, îndeplinite spre aplicarea consecventă, creatoare, a politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, un aport de seamă a adus, în fruntea Comitetului nostru Central, tovarășii Gheorghiu-Dej care, preocupat de asigurarea unui viitor de bunăstare și fericire întregului popor, a manifestat și manifestă o neîntrecută grijă și față de țărînimca, de problemele ei de muncă și de viață, de întărirea alianței muncitorești-țărânești — baza de neîntrecută a orînduirii noastre socialiste.

Tovarăși,

În cele ce urmează aș vrea să mă refer la unul din factorii esențiali al procesului colectivizării și al dezvoltării continuu în vîitor a agriculturii noastre socialiste, și anume la creșterea și întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Plenara din 3-5 Martie 1949 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a subliniat că pîrghia principală a dezvoltării întregii economii pe calea socialismului, deci pe calea transformării socialiste a agriculturii, este industrializarea socialistă a țării, întărirea industriei țării.

Tovarăși,

Ca urmare a sarcinilor sporite care se pun în domeniul mecnizării agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și Întreprinderile sale specializate trebuie să aibă mereu în atenția lor modernizarea și perfecționarea producției de mașini în vederea îmbunătățirii continue a caracteristicilor constructive și funcționale ale acestora, pentru ridicarea productivității și calității lucrărilor mecanizate în agricultură.

Conducătorii întreprinderilor constructoare de tractoare și mașini agricole trebuie să asigure condiții pentru ridicarea continuă a nivelului tehnice al producției și aplicarea celor mai noi procedee tehnologice.

Este necesar să fie întărit controlul tehnice de calitate de-a lungul întregului proces tehnologic, pentru înalcătura deficiențelor pe care le mai au unele mașini și care produc greutăți în timpul campaniilor agricole. Specialiștii Consiliului Superior al Agriculturii, care vor recepționa mașinile la locul de producție, au dator să înalcă seama exigenței, să respingă acele produse care nu corespund prescripțiilor de calitate. Construcții de mașini trebuie să urmărească permanent, împreună cu specialiștii din agricultură, comportarea mașinilor în exploatare și să ia măsuri de îmbunătățire a caracteristicilor tehnice și de ridicare continuă a siguranței în exploatare.

Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să stabilească din timp nevoile reale de pîrghie de schimb necesare întîrînării parcului de mașini care prezintă un volum însemnat în producția uzinelor constructoare de mașini. Aceasta va evita înalcătura carea nejustificată a uzinelor cu piese de schimb și creșterea stocului supraîncălzit în bazele de aprovizionare ale agriculturii, așa cum se mai întîmplă astăzi.

Do asemenea, o preocupare a colectivului de muncitori, ingineri și tehnicieni din uzinoale de tractoare și mașini agricole va trebui să fie și pe viitor reducerea continuă a prețului de cost.

Asigurarea coordonării unitare a activității științifice și tehnice de perfecționare continuă a mașinilor și tractoarelor cere o strînsă colaborare între organele de specialitate ale Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și ale Consiliului Superior al Agriculturii.

Măsurile stabilite de recenta plenară a C.C. al P.M.R. porînt ca, paralel cu dezvoltarea parcului de mașini și tractoare, cu dotarea SMT-urilor și GAS-urilor cu noi unități mecnizate, să se asigure formarea cadrelor necesare întîrînării și folosirii cu randament maxim a acestui marfă avînt a agriculturii socialiste.

Prezintă o deosebită importanță indicăția cuprinsă în expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej cu privire la nivelul înalt de calificare pe care trebuie să aibă mecnizatorii din agricultură, cărora le revine îndatorirea de a cunoaște caracteristicile tehnice, modul de funcționare a tractoarelor, motoarelor, mașinilor și instalațiilor agricole, de a face îngrîșirile tehnice și executa toate categoriile de reparații, de a înalcă seama cu ajutorul mașinilor toate lucrările mecnizate.

Ataceia core conducătorilor G.A.S. și S.M.T. să ia măsuri organizatorice temelnice pentru asigurarea ridicării nivelului de pregătire tehnică a mecnizatorilor, de aceasta depîndu-nol buna utilizare și îngrîșirea parcului de mașini agricole și tractoare, prelîngirea duratei de funcționare, sporirea randamentului lor.

Trăim, tovarăși, zile istorice, înalcătura. Victoria obîlîntă prin încheierea colectivizării agriculturii nu apropiă și mai mult de obiectivul trasat de Congresul al III-lea al partidului nostru: desăvîrșirea construcției socialiste și trecerea treptată spre comunism. Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale vor da un nou avînt luptei poporului nostru pentru întărirea puterii economice a patriei, pentru înflorirea industriei, agriculturii și culturii socialiste, sporind contribuția Republicii Populare Romîne la cauza întăririi forței și coeziunii marilor comunisti a țărîni colectiviste, la victoria cauzelor păcii în lumea întreagă. (Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze).

